

GLASOVA Panorama

KRANJ, 26. JANUARJA 1963

ŠTEVILKA 4

Umrl na pogrebu

Smrt postavlja zasede na različnih krajih. Prizorišča smrti so najrazličnejša. Kje vse smrt že ni zaločila ljudi: v zraku, na zemlji in na morjih. Kraja, kjer bi radi umrli si ne moremo izbirati kot poročnih potovanj.

V torek popoldne je dolela nenačudna smrt 57-letnega Albina Janša, upokojenega referenta za finance v Kranju. Albin Janša se je tega dne zbral z ostalimi pogrebci pred hišo svojega umrelga delovnega tovariša Karla Kodriča, s katerim je bil več let skupaj v službi. Ko so krsto s posmrtnimi ostanki prinesli iz hiše pokojnega Kodriča, se je 57-letni upokojeneec zgrudil. Nastopila je takojšnja smrt. Z rešilnim avtom so ga takoj prepeljali v bolnišnico, vendar je bilo prepozno. Zdravnik so ugotovili srčno kap.

Primeri takšne smrti niso pogosti. Zato smo vprašali znanega kranjskega zdravnika dr. Božidarja Fajdiga o vzrokih smrti. Po vojni v Kranju nismo imeli podobnega smrtnega primera na pogrebu. Bilo pa je nekaj podobnih primerov pred vojno. Srčna kap v takšnem primeru nastopi zaradi velikega razburjenja.

Kako kupujemo avtomobile

Vedno več ljudi pri nas seda za volan. Če je bil v prejšnjih letih nakup motornih vozil veliki dogodek v družini, postaja zdaj to že vsakdanja stvar. Po zbranih podatkih lahko ugotovimo, da število osebnih avtomobilov naglo narašča, število na novo kupljenih motornih koles pa je iz leta v leto manjše.

Avtomobili imajo pred motorimi kolesi neštete prednosti. V prejšnjih letih so ljudje kupovali motorna kolesa, ker so bila precej cenejsa in ugodnosti pri nakupu večje. Zdaj kupci bolj segajo po zaprtih vozilih. Razlogi so dobro znani: zdravje na motorjem kolesu ni zaščiteno, kljub dobrvi opremi, pa tudi uporaba vozila je mogoča samo v toplejših dneh.

V torek zvečer je ljubljanska Drama gostovala v Prešernovem gledališču s komedio Švicarskega dramatika Friedricha Dürrenmatta »Fiziki«. Kranjsko občinstvo, ki se ob komedijah rado smeje in zabava, je gledališče za puščalo brez tega užitka. Dürrenmatt ni dramatik klasičnih komedij in smeha.

Zime še ne
bo konec

Ledene sveče na severni polebli

Vremenolovci pravijo, da takšnih žim v tem stoletju ni bilo veliko - Huda burja v Italiji in poplave v Turčiji - V Verhojanskemu so zelo blizu rekorda

Mrzla zima razsaja že nekaj tednov po vsej severni zemeljski polobli. Največje težave je huda zima pripra-

vila prometu, ki je skoraj v sreč je prišlo tudi na morju. Sardinijo je zajelo močno sneženje, kar se pripeti le v velikih zimah. Na Dunaju so zaskrbljeni zaradi pomanjkanja vode. V južni Kaliforniji v ZDA je močen mraz poškodoval nasade južnega sadja. Okoli Verhojanske, najhladnejšega kraja na svetu, so namerili -41 stopinj mraza. Hladen sibirski val je vdrl tudi na Krim. V obmorskih krajih Turčije je slabo vreme povzročilo velike poplave.

Na Čehoslovaškem so državljane zaprosili, da varujejo s premogom. Tudi v Bolgariji so razglasili izredne ukrepe zaradi mraza in slabe preskrbe. Zaradi hudega mraza so v Zahodni Nemčiji zaprli precej šol. V Švici so snežni zameti zameli tisoč kilometrov cest.

V Jugoslaviji je najhujše v Makedoniji. Nekateri kraji so že več dni odrezani od sveta. Ladjevodenica v Kraljevem je zaradi mraza ustavila delo. Promet na Jadranu pa je zaradi hude burje skoraj ustavljen.

Nizke temperature so zabeležili tudi v Bosni. Na Igmanu so namerili -33 stopinj Celzija mraza.

Žičnice

Razvite turistične dežele imajo poleg dobrih cest v planinskih predelih tudi veliko število žičnic. Pri nas smo z izgradnjo žičnic začeli šele po vojni in jih imamo zato še premalo.

Zanimivo je, da smo v Sloveniji prepeljali v gore v letu 1961 že več kot pol milijona turistov. Najbolj obiskane so: pohorska vzpenjača, Krvavec in žičnica na Vitranc. V lanskem letu se je največ ljudi vozilo v planine v mesecu avgustu, saj so takrat prepeljale žičnice v planinske kraje 78.545 potnikov.

SREČANJA Z LJUDMI - SREČANJA Z LJUDMI - SREČANJA Z LJUDMI

Trgovec v gorskih stenah

Želite vsakega planinca so nebrzdane in prav zato se ljudje mnogokrat sprašujejo, čemu tveganja, ki so brez praktičnega pomena. Mnogi planinci so to svoje početje skušali opravičiti in ga razložiti tudi drugim. Najbolj točen je odgovor zmagovavca Mount Everesta, ki je na vprašanje, zakaj se je povzel na vrh sveta, enostavno dejal: **Zato, ker sem se.** Ljudski pregovor: gora ni nora, tisti je nor, ki gre gor — ob tem odgovoru izgubi vsak pomen. O tem nas je prepričal tudi svetovno znani alpinist **RICCARDO CASSIN** iz Lecca v Italiji. V svojem predavanju nas je popeljal v prečudovit svet večnih ledenskih in sonca ožarjenih osemčisočakov Himalaje in najvišjih vrhov Severne Amerike. Po poklicu je trgovec s športnimi potrebščinami, razen navdušenega planinca pa se v njem skriva tudi straten lovec, sicer pa naj pripoveduje sam.

● Nam lahko poveste, kdaj ste se pričeli ukvarjati s planinstvom?

— Ko sem pričel plezati, sem bil star 17 let. To je bila pot iz Furlanije v Lecco. Se sedaj se je rad spominjam.

● Bi nam lahko našteli nekaj svetovno znanih vrhov, ki ste jih osvojili?

— Razen Gašarbruma — 4 v Himalaji in Mount Kinleyja na Aljaski sem prelezal še Dolomite, Torre Triste, severozapadno steno Zinne, Pizzo Badile in Walkerjev raz v skupini Mont Blanc...

● Vam je v spominu ostal vzpon, na katerega se posebno radi spominjate?

— Vsak vzpon je zame posebno doživetje, zato se rad spominjam prav vseh.

● Ste se že kdaj znašli v posebno težavnem položaju?

— Ob vzponu na Pizzo Badile sta zmrznila dva moja tovariša.

● Vaš najbolj uspel vzpon?

— To je bil vzpon na Tore Triste; vreme je bilo čudovito, vzpon sam pa težaven. Tako srečo sem res malokrat imel.

● Bili ste že na Himalaji. Ali bi se tja še vrnili?

— Če bi imel priložnost — takoj.

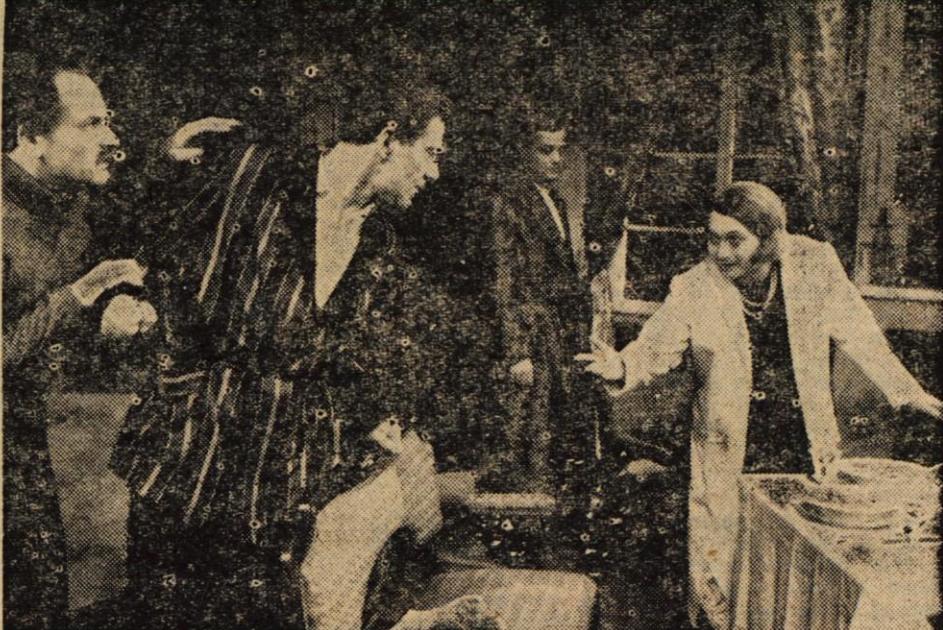
● Imate kakšne načrte za prihodnost?

— Ne delam načrtov, oklenem pa se vsake priložnosti.

● Kaj mislite o naših alpah in naših planincih?

— Alp ne poznam, o planincih pa lahko trdim samo najboljše, saj smo starci prijatelji.

T. POLENEC

Klasične definicije vojne so ovgji znanstveniki in ne filozofi. Do nedavnega je veljalo, da je poglavita sestavina vojne zmaga ali poraz. S tem namenom – doseči zmago in poraziti nasprotnika – so se v zgodovini začenjale mnoge vojne, ki so se končale z zmagami in porazi. Druga svetovna vojna je v tem pogledu najbrž zgodovinska ločnica. Zadnjic so se po porazu Hitlerjeve Nemčije prešeli zmagovaci in poraženi. Nova vojna, ki kot strašilo visi v zraku in opozarja kot slammati mož v koruzi roparice, po nuklearnem obračunu prav gotovo ne bi poznala več stjetja zmagovavcev in poraženih. Končni učinek nuklearne vojne bi bil brez delitve splošna človeška grobница. Umrli bi brez razlik zmagovavci in poraženi.

Pokristjanjevanje

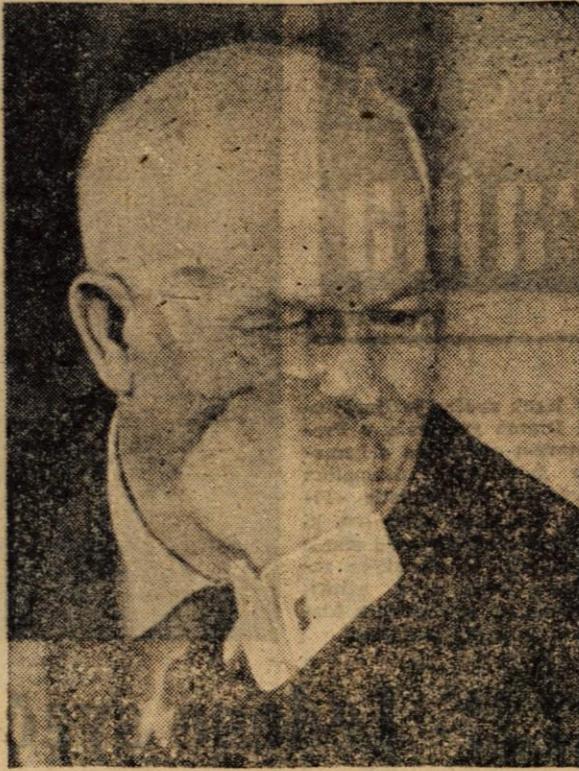
Po veliki razpravi, ki so jo zastavili na Vzhodu, prihajajo na dan vedno večje razlike, kako različno v socialističnem svetu razlagajo bistvo izbire med vojno in mirom. Na vrsti kongresov v vzhodnih državah je bila razprava o vojni in miru v ospredju dnevnega reda. Že prej, kmalu po XXII. kongresu KPSZ, se je zvedelo, da se razpoka v sovjetsko - kitajskih odnosih veča v zvezi z vprašanjem vojne in miru. Znamenj za to je bilo precej. Kitajci so s svojimi nazadnjaskimi stališči pripravljali »pokristjanjevanje« v vzhodnih državah. Razen Albanije, ki je znana kot muzej največjih zgodovinskih napak, niso uspeli pridobiti za krivo vero nikogar. Albanija, pritlikava in nerazvita

Razhajanja o najpo- membnejši temi naše dobe

MIR ali VOJNA

in ploskali. Bivši kitajski general in diplomat pa je postal na vseh sedežih od Sofije do Berlina osamljen in zasmehovan. Poskušal je

Nikita Hruščov, predsednik sovjetske vlade

globus • globus • globus

Vrsta pred Mona Lizo

Ameriški predsednik Kennedy je slovesno otvoril slikarsko razstavo, na kateri je razstavljena tudi znana slika Leonarda da Vinci – Mona Liza. Narodna galerija v Washingtonu ima okoli 1500 obiskovalcev dnevno. Od kar je v prostorih galerije razstavljeno tudi da Vincijsko delo, gre skozi galerijo 11.250 ljudi, predvsem žensk. Vrsta pred galerijo se začne že ob sedmi uri zjutraj, čeprav galerijo odprejo šele ob pol enajstih. Ker sme vsak obiskovalec stati pred sliko samo 12 sekund, se nekateri zopet postavljajo v vrsto in čakajo, kdaj bodo potrebitivo prišli drugi do slike, ki je najdražja na svetu.

Zaščiten je samo v bolnišnici

V bolnišnici mesta Ultenhagea v Južnoafriški uniji je 27-letni Ostin Woods prisegel, da se ne bo več vozil z motornim kolesom. Woods je v bolnišnici po 53 prometni nesreči, kolikor jih je do sedaj imel z motornim kolesom. Njegova razloga precejšnje smole na cesti: »Zame je najbolj varno mesto bolnišnica.«

Vojna je kitajsko zdravilo

Nekdo je v obširni razpravi na vzhodu preimenoval borbo za mir in mednarodno sožitje za komunistični manifest sedanjosti. Kitajci imajo pojme o vojni in miru popolnoma zmešane. Bistvo razlik med Moskvo in Pekingom nastav-

ja ob tem važnem svetovnem vprašanju. Različnost sodb o vojni in miru ugotovimo že na dveh izjovah, ki sta jih izrekla Nikita Hruščov in Mao Ce Tung ločeno.

Nikita Hruščov je v nekem govoru, ko je izbral mednarodno koeksistenco različnih družbenih sistemov za edino alternativo sedanosti, dejal, da nuklearne bombe ne bodo delale nobenih razlik med komunisti in nekomunisti. Mao Ce Tung pa je na isto temo kmalu potem dejal: »Na ruševinah vojne bomo zgradili novo civilizacijo, tisočkrat lepo od stare.«

Revolucije se ne delajo v krematorijih

Nikita Hruščov se je na berlinskem kongresu prvič srečal iz oči v oči z kitajskim generalom Vu Hsiu Čuanom. Povedal je, da je borba za mir najpomembnejša zgodovinska naloga ne samo delavskega razreda, temveč vseh drugih slojev. »Zdaj nekateri ljudje pravijo, da je borba za mir in proti vojni v protislovju z marksistično znanostjo in da zadržuje razvoj revolucionarnega gibanja. Če bi verjeli tem ljudem, potem bi izpadlo, da Lenin, Karel Liebknecht in Roza Luxemburg niso bili marksisti, ker so se borili proti vojni. Podobne skele lahko delajo samo ljudje, ki ne poznaajo bistva marksistične znanosti.«

V Berlinu so kitajskoga predstavnika opozorili, da z govorniškega odra ne sme žaliti in napadati. Toda poziv Nikite Hruščova na ustanitev javne razprave je postal brez odziva.

V Berlinu so kitajskoga predstavnika opozorili, da z govorniškega odra ne sme žaliti in napadati. Toda poziv Nikite Hruščova na ustanitev javne razprave je postal brez odziva.

Po podatkih, ki jih je povedal Hruščov z berlinskoga govorniškega odra, bi po ocenah znanstvenikov umrlo za posledicami prvega nuklearnega napada 700 do 800 milijonov ljudi. Ali Kitajci res misijo, da se revolucije pripravljajo v krematorijih, ali pa so ob pamet?

Rekli so...

»Če bi prišlo do nuklearne vojne na Kubi, bi bila ta dežela spremenjena v veliko pokopališče, kjer ne bi bil nihče več v stanju, da gradi socializem.«

Palmiro Togliatti, generalni sekretar KP Italije

»Problem za Veliko Britanijo so mnogi milijoni ljudi s preveč prostega časa, premašo in nezadostna vzgojo.«

Lord Aran, član britanskega zgornjega doma

»Mona Liza« je po Kipru svobode druga velika ženska, ki jo je Francija poslala v Ameriko.«

John Kennedy, ameriški predsednik

»Nihče izmed nas ni želel, da bi se odrekli vseh privilegijev.«

Hugh Gaitskell, bivši vodja britanskih laburistov

»Ne pada mi na pamet, da bi umrla v času, ko v New Yorku zaradi stavke novinarjev ne izhajajo časopisi.«

Bette Davis, ameriška filmska igralka

»Nihče izmed nas se ne počuti kot kapetan Dreiss, na žalost tudi ne kot Emil Zola.«

Rudolf Augstein, izdajatelj časopisa »Der Spiegel«

»Moram ponoviti, da želimo vstopiti v Evropo, ki se politično razvija. Mi ne želimo, da bi iz pristopa ižtisnili samo neke koriste.«

Edward Heath, čuvanec v britanski vladi

»Upamo, da bo Francija ukrepala bolj modro, kot govorji de Gaulle.«

Citat iz časopisa »The Washington Post«

»Aparat Atlantske zveze bi moral biti podvržen generalnemu popravilu na vojaškem in političnem teririšču.«

Bernard Montgomery, britanski feldmaršal

»Kolonializem dr. Salazarja predstavlja isto vrsto nevarnosti za svetovni mir, kot je bila nesposobnost Marije Antoinette, da bi razumela, zakaj lačno ljudstvo Pariza ne je pecival.«

Walter Lippman, ameriški novinar

Vtisi spoti po Bolgariji

POJEDINA OB MARICI

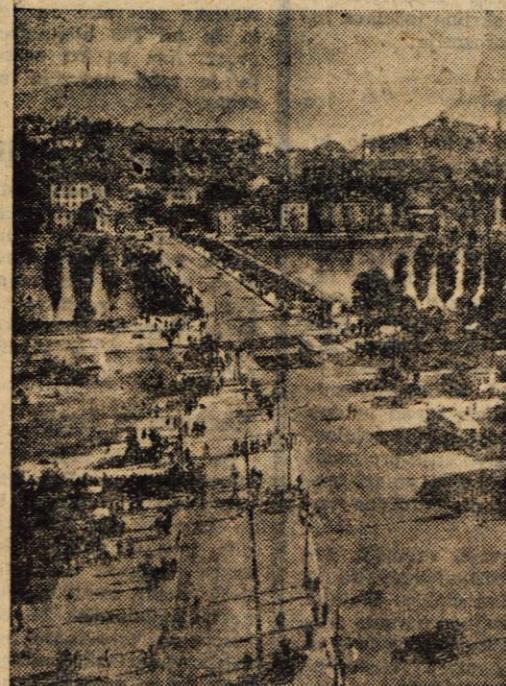
PISMO

Dragi bratranec, zelo sem vesel tvojih pisem. Zahvaljujem se ti za poslano prečudovito knjigo (Svet med vrhovi) in gramofonske plošče. Prekrasne slike Slovenije me navdušujejo in sedaj razumem, zakaj nam je oče tako rad pripovedoval o svoji domovini. Knjigo sem pokazal tudi svojim prijateljem in vse so preuzele lepote Slovenije. To me navdaja s ponosom. Večkrat navijemo tudi gramofonske plošče in poslušamo čudovite melodije. Kako je lepo, da zopet lahko navezujemo medsebojne stike...«

Pismo sem prejel pred dnevi in spomnilo me je na prekratek obisk v Plovdivu.

V vlaku

Popoldanski vlak iz Sofije proti Plovdivu je precej podoben našemu »gorenjcu«, toda ne povsem, v vsakem kupeju je tudi zvočnik in zelo sem bil presenečen, ko sem zaslišal: »Govori radijska postaja ekspresnega vlaka za Plovdiv. Želimo vam srečno vožnjo; da pa bo tudi prijetno, vam bomo predvajali narodno in zabavno glasbo.« Prijetno glasbo so prekinjala opozorila, da se bomo ustavili na tej in tej postaji in turistične informacije. Pa sem si mislil, kako prijetno bi bilo, če bi tudi na naših vlakih lahko slišali npr.: »Ustavili se bomo v Lescah, ki je izhodišče na postajo za največje slovensko letovišče Bled. V jezeru, ki ima danes 24 stopinj Celzija, se lahko prijetno okopljete, lahko si ogledate grad, sotesko Vintgar in druge zanimivosti.« — Tako smo se v prijetnem razpoloženju vozili preko gora Srednje gope in skozi Momino klisuro zdrknili v Trakijsko dolino. Za popotnico sem imel s seboj velik ananas; pa smo ga načeli in hrustanje je bilo uvod v pogovor o bolgarskem sadju. Sopotniki so mi ponosno pripovedovali, da je Bolgarija dežela sadja, da imajo najboljša vina in sadne sokove in da proizvajajo ogromno sadnih konzerv. V

Most čez reko Marico v Plovdivu, ki je stikališče dveh »brežij. Na mostu je vrvež vedno zelo živahen, okolica pa se donaša z lejnimi vilami in hotelji.

Središče Sofije z bolgarsko narodno banko na levi in partijskim domom na desni. V ozadju je največja bolgarska veleblagovnica.

ilustracijo so mi malo pred Plovdivom pokazali zelo veliko moderno tovarno konzerv in sadnih sokov »Vitaminka«. Ko pa sem vprašal, kako je z južnim sadjem, so mi razložili, da imajo lastne pomaranče in limone, ki rastejo ob Črnom morju. Ne uvažajo pa ostalega južnega sadja, zato so bili vsi v kupeju kar nekako ponosni, ker so prvič jedli ananas. — Sicer pa mora biti pozimi vožnja proti Plovdivu brez družbe zelo dolgočasna, saj so širna polja, njive in nasadi prazni. Toliko lepše pa mora biti poleti, posebno pa spomladji, ko vse povsod dehti cvetje in je v prijetne vonjave zavito tudi drugo največje mesto Bolgarije.

Plovdiv, biser ob Marici

Légi ob reki Marici v Trakijski kotlini. Znano je po velesejmih. Ogromni velesejmiski prostori se raztezajo ob Marici in vsako leto meseca septembra privabijo številne razstavljalce iz vzhoda in zahoda. Mesto očara tujca z zelenjem in sedmimi gricimi s strmimi skalnimi stenami. Okrog nastanka teh gricov je ljudska domišljija spletla mnogo legend in to tudi ni čudno, saj se ti zdi, kot da so padli iz oblakov na plodno ravnino, da bi nudili varna zavetišča prvim naseljencem. Zato so najstarejše plovdivske hiše in trdnjave prilepljene kot lastična gnezda na to pusto, skoraj nedostopno skalovje. Vsi grici imajo turška imena. Posebno lep je razgled z grica Sahat-tepe. Ime je dobil po starji turški uri, ki se vedno kaže čas 275.000 prebivalcem. — Kot nasprotje pa se dviga na Džambas-tepe televizijski stolp in posreduje program sofijskega in plovdivskega televizijskega studija.

Večerni sprehod

Prav na Sahat-tepe in Džambas-tepe me je zvečer popeljal bratranec, navdušen funkcional turističnega društva v Plovdivu. Razlagal mi je spotoma, da se v zadnjem času vsi zelo prizadevajo, da bi mesto dobilo lepše in privlačnejše lice za turiste. V Plovdivu je že precej novih, modernih hotelov, lepi parki in ceste. Doslej so stari del mesta na gricih zanemarjeni, sedaj pa po vrsti restavrirajo starinske hišice in uličice in bo ta del mesta predstavljal posebno turistično privlačnost. V eno izmed večjih lesenihi hiš so namestili etnografski muzej. Ambient mu daje poseben čar. Ko sva ponoči hodila po ozkih, zavitih prehodih, razsvetljenih s starinskimi svetilkami, med hišami z značilnimi pomoli in leseniimi vezmi, se mi je zdelo, kot da hodim po našem Ohridu ali starinskih ulicah Yorka v Angliji in se čudil, da je pomanjkanje prostora rodilo na tako različnih krajin isti tip hiše, ki ga vsi občudujemo. Pogled s hriba Sahat-tepe je zvečer zares čudovit. Vse povsod miglajo luči in odsevajo

v reki Marici. Griči se ti zdijo tako blizu, da bi jih kar zagrabil, med njimi pa valovi življene napelj orientalskega mesta. — Vračala sva se po razsvetljenem, živahnem centru mesta. Poseben naval sem opazil pred kinom, v katerem so predvajali jugoslovanski film »Abecedá strahu« in bratranec mi je razložil, da je v zadnjem času na sporednu precej naših filmov, ki osvežujejo nekoliko monotón program. V pozni urki so bile razsvetljene tudi vse šole, ki so bile polne mladih ljudi. Za odgovor sem dobil te-le

Informacije o bolgarskem šolstvu

Ustroj izobraževanja je podoben našemu: U osmiletka, gimnazija ali strokovna srednja šola ter končno univerza ali višja šola. Zanimivo pa je, da vajenci v tovarnah in obrtnih podjetjih delajo kot ostali delavci, zvečer pa gredo v šolo in imajo pouk od 19. do 22. ure. Posebno je razvit tip gimnazije. Tako imajo na primer v Plovdivu gimnazijo s francoskim, angleškim in ruskim jezikom. V njih predavajo profesorji vse predmete v določenem jeziku in se tako učenci zares vsestransko seznanijo s tujim jezikom, za katerega so se odločili. Vsi učenci srednjih šol nosijo črne uniforme. Pionirji in cicibani pa hodo v šolo z zavezanimi rdečimi rutkami, in če komu storijo kakšno dobro delo, jo lahko odvežejo. Zanimiv pedagoški pripomoček — pionirska ruta! — Ko sva se vrnila z večernega potepa po mestu, nas je pričakovala prava

Bolgarska pojedina

Čeprav je bilo že decembra, je bila miza obložena s sadjem: hruškami, jabolki in grozdom — ter pijačami: vino, znamenitim pivom Kamenica in sadnimi sokovi. Postregli pa so z ocvrto teletino »čebačisti« (čevapčiči), narezkom, raznimi solatami in obvezno — s kislim mlekom in prenasitnim pecivom. Značilnost bolgarske kuhinje je prav, kislo mleko, ki ga jedo z mesom in vsemi ostalimi jedili. Seveda je značilno tudi obilje mesa, mastnih in papriciranih jedi. Pošteno sem se moral potruditi, da sem vse te stvari, npr. čevapčice s kislim mlekom itd. — »spravil pod streho«, sicer bi zelo prizadel po vsem svetu znano bolgarsko gostoljublje. In kaj Bolgari najraje jedo? V Sofiji sem videl precej ljudskih samopostrežnih kuhinj, kjer so imeli samo tale nacionalni menu: čebulno juho z vampi in ogromne čevapčice z zelnato solato. V hotelih pa najraje postrežejo s »skaro« — na žaru pečeno mešanico drobowine, mesa in čebule. Bulgari zelo veliko pijejo pivo in bozo, vino pa je menda predraga. — Naslednji dan sem si ogledal še posebno zanimivost Plovdiva

Janko KREK

Zanimivosti

Kobaltova bomba v Skopju

V radiološkem institutu v Skopju bodo v začetku prihodnjega meseca začeli zdraviti rakasta obolenja z najuspešnejšim sedaj znanim sredstvom – kobaltovo bombo. To je že četrto jugoslovansko mesto, ki ima to napravo, pred Skopjem so jo dobila mesta Beograd, Zagreb in Ljubljana.

Ptice se ravnajo po soncu in zvezdah

Skupina zoologov na kalifornijski univerzi je opravila vrsto poizkusov, da bi ugotovila, kaj pomaga pticam, da pse daljših potovanjih najdejo pravo pot.

Tako so strokovnjaki položili nekaj mladih divjadi rac v posebne cilindrične kletke z navpičnimi stenami, da je bilo iz njih mogoče videti le nebo. Nekaj ur so jih puštili brez vode, potem pa so namestili posodo z vodo izven kletke. Navajali so jih, da iščejo vodo na vzhodni strani. Ptice se je posrečile najti pravo pot le, če je bilo nebo jasno in sonce iz kletke vidno. Prav tako je bilo tudi ponoči, če je bilo nebo pokrito z zvezdami.

Sto let podzemeljske železnice

Londonska podzemeljska železnica je proslavila stoletnico svojega obstoja kot najstarejša svoje vrste. Do sedaj se je podzemeljska železnica razširila že na 300 kilometrov proge, ima pa 271 postaj in je takoj največja na svetu.

Razstava na ladji

Japonci so uredili veliko ladjo za stalno razstavo izdelkov svoje industrije. Velika prednost tega sejma – enostavno premeščanje razstave iz kraja (seveda obmorskega) v kraj – je seveda očitna.

Sesavec za listje

Na strokovni razstavi v Düsseldorfu je bil prikazan sesavec za listje, ki je namenjen za čiščenje ulic, poti in parkov. Sesavec vsesava odpadlo listje, papir, smeti in druge lahke odpadke. Mehanizem za vsesavanje poganja bencinski motor, zrak pa se vsesava s hitrostjo 320 kilometrov na uro. Zaradi enostavnega ravnanja in drugih dobrih lastnosti temu sesavcu preročujejo hitro razširitev.

Prostor na zahodnoevropskih ulicah je skoro odmerjen. Stiska na cesti je iz dneva v dan večja. Avtomobilski industriji dela s polno paro

Preveč avtomobilov?

Menimo, da pri nas takih skrb še dolgo ne bo, saj je prav novoletni popust tovarne »Crvena zastava« nazorino pokazal, kolikšne so naše potrošne zmožnosti. Drugačen pa je položaj v Zahodni Evropi, kjer postajajo posebno proizvajavci iz držav Skupnega trga vedno bolj zaskrbljeni. Leto 1962 je bilo nadvse uspešno v proizvodnji kakor tudi v prodaji. Pri tem so prednjaci predvsem veliki evropski trudi, ki se zavedajo, da ne smejo dremati na svojih doseganjih uspehih, temveč morajo hiteti, hiteti, zakaj biti morajo vedno korak pred svojimi tekemci. Razvijati morajo nove modele, ki bodo boljši in

Po neki študiji, ki so jo 1962 2,1 milijona avtomobilov naredili v središču EGS – Od tega odpade na tovarno Bruslju, bo letosnja proizvodnja »Volkswagen«, ki je delala s polno paro, 1,18 milijona vozil oziroma 17,6 odstotka več kakor leta 1961. Letna proizvodnja »Opla« znaša po zgraditvi nove tovarne v Bochumu okoli 700.000 vozil, »Ford« 500.000, a »Deimlerja« 300.000. Te štiri družbe bodo letos izdelale skupno 2,6 milijona avtomobilov, medtem ko bo znašala skupna nemška proizvodnja 3 milijone.

Zahodna Nemčija

Od vseh držav je prav go tovo Nemčija na prvem mestu. Avtomobilska industrija je v glavnem v rokah »velike četvorice«, ki je znala v preteklih letih izvleči iz svoje ekspanzije na tržiščih kar dobre dobičke; to so »Volkswagen«, »Opel«, »Ford« in Deimlerjeva skupina. Najuspešnejši je »Volkswagen«, ki je v zadnjih treh letih povčel svoj delež na domačem tržišču od 30,2 na 34,7 odstotka. Sledijo mu »Opel«, ki je od 16,9 povčel prodajo na 17,9 odstotka, skupina »Deimler« (Mercedes) od 11,3 na 13,6 odstotka in »Ford« od 9,1 na 12,6 odstotka. V tem času se je skupna prodaja novih avtomobilov povčala za 32 odstotkov oziroma na 1,1 milijona. Celotna proizvodnja pa je po domnevah znašala leta

Profesor Hordhof, direktor »Volkswagna«, je izjavil, da letos kriza še ne bo nastopila, da pa se bo moralna Nemčija pošteno potruditi, da bo še naprej obdržala prvenstvo na evropskem avtomobilskem trgu.

Francija

Z 1,3 milijona avtomobilov, kolikor domnevajo, da jih je bilo lani izdelanih, je Francija na drugem mestu v Zahodni Evropi. Po rekordni žetvi leta 1962 gledajo Francoski avtomobilski trudi z optimizmom, saj je bilo tega leta prodano na domačem tržišču 835.000 vozil, v primerjavi z letom prej, ko jih je bilo prodanih 606.000. Po triletnem zaostajanju je torej Francija dosegla in požela lep uspeh s svojimi novimi modeli, ki jih je plasirala »velika četvorica« francoske motorne industrije.

Velika Britanija

V Veliki Britaniji so proizvodnjo iz leta 1961 prekorčili za 20 odstotkov in izdelali lansketo letu več kot 1,2 milijon na avtomobil. Dva največja proizvajavca – »British Motor Corporation« in »Ford« – pa sta glede na prejšnje leto svoj delež pri celotni proizvodnji celo zmanjšala. V letu 1961 sta bila udeležena z 72 odstotki, v lanskem letu pa le še z 68 odstotki, kar je šlo na račun manjših proizvajavcev. Konkurenca med »British Motor Corporation« in »Fordom« pa se bo po vsej verjetnosti še zelo povečala.

Italija

Dežela, ki nam je še najbolj poznana, še posebno zaradi popularnih »fičkov«, je v lanskem letu doživelja največji porast v proizvodnji avtomobilov, klub temu, da je bil hkrati tudi močno povečan uvoz. Pri tem vsekakor prednjači »Fiat«, ki kar naprej večja svoje kapacitete. Pričakujejo, da tak porast tudi v tem letu ne bo prenehal, čeprav bo morda nekoliko bolj negotov, kakor lani, ko se je proizvodnja povečala od 630.000 na 700.000 avtomobilov.

Slabše pa se je godilo manjšim proizvajavcem, kot sta »Alfa-Romeo« in »Lancia«, ki jim ni povsem uspelo obdržati svojih položajev, pri čemer so jih oviral predvsem notranje težave, med katerimi so na prvem mestu stavke. Razen tega pa sta bili prav ti dve tvrdki najbolj prizadeti z uvoženimi avtomobili.

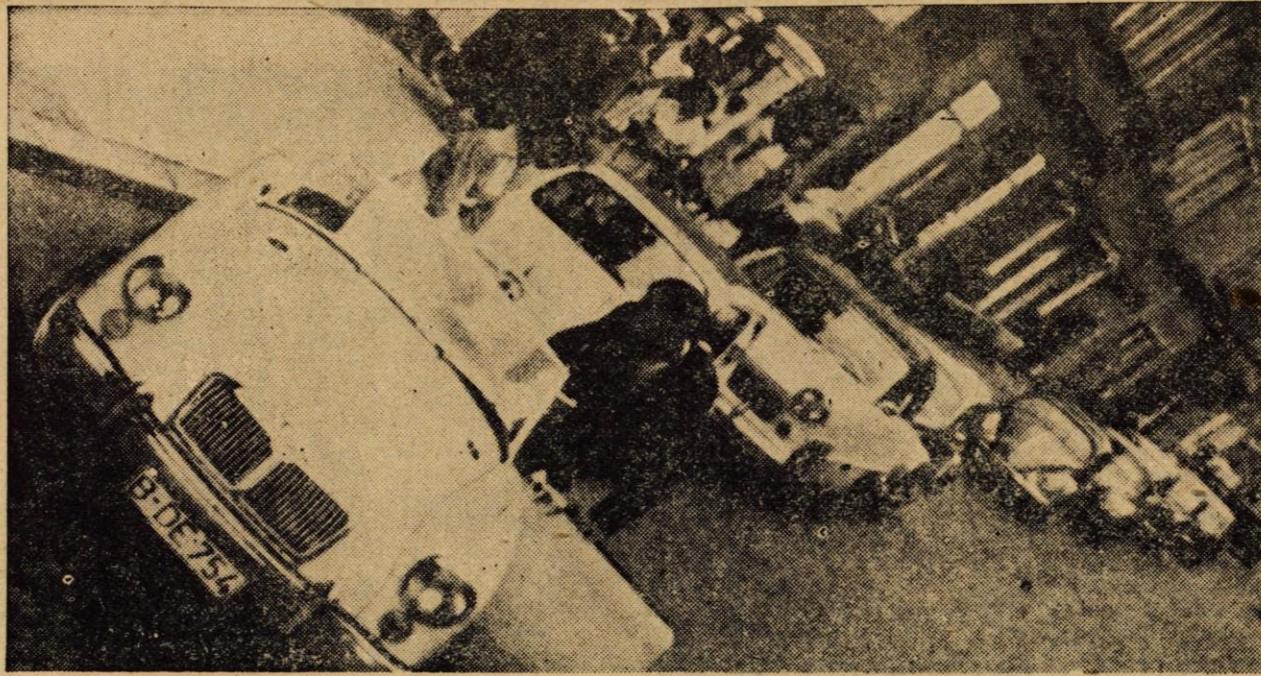
Vsekakor pa Italijani planirajo, da bodo v prihodnjih treh letih še znatno povečali svoje kapacitete. »Fiat« se bo potrudil in verjetno izdelal več kot milijon avtomobilov

in se s tem povzpel še višje, kakor je že sedaj med proizvajavci Skupnega trga. »Alfa-Romeo« predvideva proizvodnjo 100.000 vozil, »Lancia« pa okoli 60.000. Skupaj naj bi bilo v Italiji izdelanih 1,250.000 avtomobilov. Največja nevarnost za italijanske proizvajavce je prav gotovo povečana konkurenca v okviru »šestorce«, predvsem zaradi viškov, ki nastajajo v nekaterih zahodnoevropskih državah in grozijo z znatno povečanim izvozom na italijanski trg. Največji aduti v rokah italijanske industrije bodo še naprej smotrna konstrukcija, kvalitetna, skrbna izdelava in dovršena karoserija.

Švedska

Navajamo jo kot deželo, ki ima največji »avtomobilski vrvež v Evropi. Ob koncu preteklega leta je Švedska razpolagala z več kot 1,400.000 avtomobili, kar pomeni z drugimi besedami, da pride v tej deželi na vsakih pet prebivavcev en avto, s čimer prednjači v Evropi, a na svetu zavzema peto mesto. Švedska je eden izmed velikih uvoznikov, saj izdelava doma le eno tretjino prodanih avtomobilov. Lanskemu povečanju proizvodnje morajo kupci po tri meseca čakati na naročena vozila.

Položaj vseh manjših evropskih proizvajavcev se iz dneva v dan slabša. Majhne družbe morajo predvsem zniževati stroške proizvodnje in uvajati nekatere ekstravantne novosti, kakor je primer pri NSU, ki namerava opremiti svoje automobile z Vankelovim motorjem. V obratenem primeru pa jim z vsakim dnem preti nevarnost kapitulacije in likvidacije.

**Meščani Moskve se
spotikajo nad napakami**

Delo brez možganov

Pravijo, da je bolje dva dni dlje razmišljati, kot pa dati novorojenčku ime, ki mu bo kasneje v življenju v napoto in sramoto. Tako kot o imenu novorojenčka pa moramo dobro razmisliti tudi o imenu nove ulice, saj je znano, da se naziv ulic z neumnimi in nepremišljenimi imeni ne bodo dolgo obdržali. V Leningradu imajo na primer tri »Novo zgrajene ulice«. Kaj se zgodi, ko ulica po enoletnem premisleku dobí novo ime? Ljudje tavarjo od hiše do hiše in iščejo prijatelja zaradi imena ulice, ki ga sploh več nima.

Skrben meščan mora torej o marsičem razmišljati, preden se določeni komunalni objekti zgradijo in krstijo. Razmisli morajo, kako se bodo imenovali novo zgrajene ulice, kje bodo postajališča trolejbusov, tramvajev in avtobusov, s kakšnimi številkami bodo označena vozila v mestnem prometu, kje bodo telefonske govorilnice in kioski, s kakšnimi svetilkami naj bodo razsvetljene ulice, kdaj zapirati mlekarne in kako obarvati klopi v parku.

Uganke iz številk

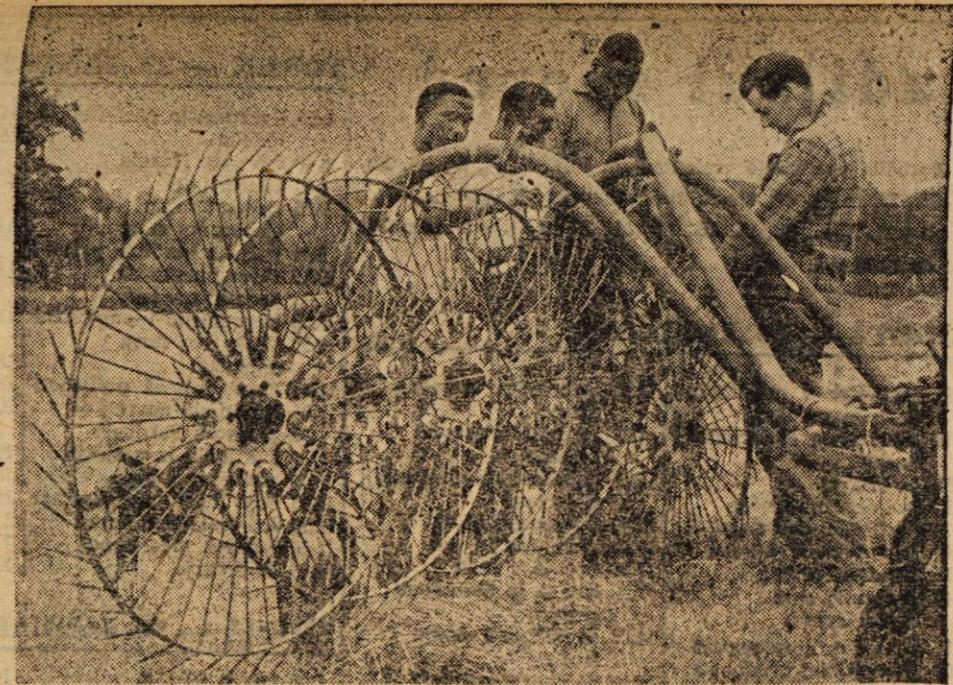
Kakšno zmešljavo povzročijo! Namesto da se človek usede na avtobus s številko 3, se usede na trolejbus z isto številko. Koliko nesporazumov nastane v Pjatničkoj ulici v Moskvi, kjer se križajo linije avtobusa in trolejbusa z istima številkama. Res nima smisla mest, kjer so križišča avtobusa, trolejbusa in tramvaja. Tudi izbira postajališč je včasih zelo čudna. V Leningradu na primer tramvaj iz kdo ve kakšnih razlogov ne ustavlja ob izhodu iz metroja, čeprav je ulica dovolj široka, da bi zgradili asfaltni otoček za tiste, ki čakajo na tramvaj. Tako pa mora prenekateri potnik, ki mesta ne pozna, slediti tirom, da pride do najbližje postaje.

Neprestane zmote

Podobna zmešljava je pri telefonskih številkah in javnih govorilnicah. Telefonske številke, ki jih večkrat potrebujemo, so take, da si jih normalen človek ne more

zapomniti. Pri postavljanju telefonskih govorilnic pa delajo začetniške napake. V neki veliki moskovski trgovini so postavili telefonsko govorilico v oddelek za prodajo glasbil in gramofonskih plošč, kjer o miru sploh ni govora.

Veliko je še stvari, ki ljudem delajo sive lase. V mraku je nemogoče prebrati napise, ki bi jih potniki na tablah moralni prebrati že iz velike razdalje.

Stroji bodo v naslednjih letih pomagali, da bomo zemljo bolje in lažje obdelovali — Kruha bo dovolj, če bo tehnika kos naloga m pri velikih načrtih za pridobivanje novih površin

Ali bo dovolj hrane za vse zemljane?

OPERACIJA KRUH

Stevilo prebivavcev na Zemlji naraste v vsaki minutni za sto ljudi, kar pomeni, da bo leta 2000 živilo na našem planetu okrog 6 milijard ljudi. Vse pa kaže, da se bo naglo naraščanje števila prebivavcev še stopnjevalo.

Tem novim Zemljancam bo treba v prihodnje zagotoviti predvsem dovolj hrane. Z intenzivnim obdelovanjem obstoječih površin skoraj ne bo mogoče doseči boljših uspehov. Obstajajo pa področja, ki skrivajo v sebi vrsto še neizkorisčenih možnosti. Celotna izmera vseh obdelanih površin na Zemlji znaša samo 9,8 odstotka celotne površine, to je nekaj manj kot 13 milijonov kvadratnih kilometrov. To pa je dosti premalo v primerjavi s 6 milijardami prebivavcev v letu 2000. Vsekakor se bo treba lotiti še neobdelanih-neplodnih področij.

Najbolj prostrano neplodno področje sega od atlantske obale Severne Afrike preko Sahare do Arابije in Pakistana; na jugu pa do obrežja Indije in na severu čez puščavo Gobi do Kitajske.

Podobno neplodno področje se razprostira na jugu Zapadne Afrike. Tudi ameriški kontinent ima dve takci področji:

prvo pokriva velik del ZDA in Mehiko, drugi pa se razteza vzdolj Andov do Ognjeve zemlje. In Avstralija? Razen obalnega pasu na vzhodu je vse področje neplodno,

Zibelke starih kultur

Če prelistamo nekatera poglavja zgodovine, bomo začuden ugotovili, da so bili prav na teh pustih področjih, kjer danes ne najdemo niti sledu o življenju, pred dvema tisočletjem in več centri civilizacij. Zato se nehote vsiljuje vprašanje: Ali so bili ti neplodni predeli vedno taki? Prav gosto ne. Zgodovina in arheologija nas učita, da so ljudje, ki so bili nekoč naseljeni v teh krajih, z uspehom gojili najrazličnejše kulture. Ko pa so prebivavci pozneje iz različnih razlogov te kraje zauščali, je dosežke njihovih prizadevanj sčasoma prekril pesek.

Jezero pod puščavo

Kako spremeniti puščave v plodne predele? Brez vode, ki je osnova vsega življenja, ne bo šlo. Mnoha neplodna področja hranijo v spodnjih plasti zemlje ogromne водne rezerve. Na primer: pod egiptovsko pu-

ščavo se razprostira podzemna reka, ki je dolga 1000 kilometrov. Začne se nekje med Luksemburgom in Asuanom ter se konča okrog 130 kilometrov pred Kairom. Ta reka oziroma jezero — saj se vodne plasti premikajo silno počasi — je široka okrog 10 kilometrov in globoka od 200 do 300 metrov. In prav to neprecenljivo vodno bogastvo bodo začeli v Egiptu intenzivno izkoriščati. Vsako leto bodo izčrpalni iz tega podzemnega rezervoarja okrog poldrugo milijardo kubičnih metrov vode. Zadostovala bo za 10.000 hektarov obdelovalnih površin. In vode ne bo zmanjkalo.

Kako zaustaviti oblake

Znanost pa se ukvarja še z drugimi nič manj privlačnimi problemi. Kako, recimo, ustaviti deževne oblake nad pustinjskimi predeli in kako sprožiti dež? Ta problem pa bo — kot kaže — ostal odprt tudi v prihodnji.

Bolj privlačno je iskanje načina, da bi iz slane vode (morja, podzemna jezera) izločevali sol. Tako bi ljudje po najkrajši poti prišli do ustreznih kolčin sladke vode. Z izločevanjem soli iz slane vode se ukvarjajo mnogi znanstveniki v ZDA, SZ, Franciji, Nemčiji, Holandiji in Angliji. Vsi dosedanji načini čiščenja slane vode pa so tako dragi, da ne prihajajo v poštev pri — denimo — namakanju obdelovalnih površin. Razsoljevanje 1000

prostorninskih metrov vode velja trenutno okrog 60.000 dinarjev.

Veter in sonce

Nahajališča podzemnih vod odpirajo novo vprašanje: kako to vodno bogastvo izkoriščati? Predvsem so potrebne vrtine in natačpanje vode, če ta pod prisiskom slučajno ne bruha kot arteški vrelec. In nato so potrebne še namakalne naprave, ki razdeljujejo vodo obdelovalnim površinam. Torej je potrebna še energija, ki bo vodo razdeljevala. Seveda je najcenejša in najračunalnejša tista, ki jo nudijo sama narava. To sta veter in sonce. Obstaja pa problem, kako obe energiji izkoriščati. Tudi v tem pogledu je že nekaj izkušenj. Generatorje na veter s pridom uporabljajo v mnogih državah. Enako sončna energija, ki jo lovijo v tako imenovane sončne peči. Dosedanji uspehi pri krotenju sonca in vetra pa kažejo, da bodo ljudje res ali slej s pridom uporabljati oboje.

Klub temu da se je akcija za osvobajanje neplodnih področij še začela, lahko zabeležimo vidne uspehe. Temi se lahko ponašata predvsem Sovjetska zveza in Sudan. V Sovjetski zvezni so iztrgali pustinji 600.000 ha, v Sudangu pa celo blizu 1 milijona ha zemlje. In novi stotisoči Zemljanci so dobili dober kos kruha. Kjer je ležal nekoč pesek, rastejo novo naselja, vrtovi, polja, plantaze... Človek je zasejal življenje...

KOPELI

Menda ni potrebno še posebej razlagati, kako koristne so kopeli človeškemu telesu. Kopeli ne smemo razumeti kot zgolj fizično sredstvo za očiščevanje oziroma za zdravljenje — za to so jih seveda tudi že od nekdaj uporabljali — temveč da deluje kopel tudi kot psihično pomirjevalno, očiščevalno sredstvo. Ni slučaj, da so si starji brahmani izbrali za svoj očiščevalni obred prav kopeli v Gangesu,

Zima in čaj

Marsikdo rad piše čaj; posebno pa še v zimskih mesecih, ko pritiska neusmiljen mraz, se skodelica tople pijače prav prileže. Kako hranimo čaj? Čaj hranimo v posodah, ki se dobro zapravo, sicer čajni listi izgubijo svoj vonj in se navzamerno raznijo tujih vonjav. Ča dobi močnejši vonj, če lističe pred uporabo raztresemo na polo papirja in jih položimo za 10 minut v toplo pečico. Receptov za kuhanje čajev je zelo veliko; osnovno, kar si moramo zapomniti je, da čajne lističe damo v vrelo vodo, vendar čaj ne sme vreti.

Čajni madeži izginejo, če jih takoj speremo z vrelo vodo. Če madeži le ne gredo ven, se jih lotimo z vodikovim peroksidom, nato pa splaknemo še z vročo vodo.

Cajne madeže iz belih damastnih prtv odstranimo z alkoholom. Madeže drgnemo s krpo — namočeno v nekoliko segret alkohol — toliko časa, dokler ne izginejo.

Recept

Cokoladni zvitek

Mešaj 5 rumenjakov in 10 dekagramov sladkorja z vanilijo, da dobro naraste; primejajte 7 dkg ogrete čokolade, 7 dekagramov drobno zrnatih mandeljev, trd sneg beljakov in 4 dkg moko. Testo tanko naložite na — s presnim maslom pomazano in z moko opršeno — pločevino in spelite. Pečeno še na pločevino obrnite, namažite z marmelado, postavite še malo v pečico in kolikor mogoče testo zvijte. Kadar ga potrebujete, rezite sproti tanke rezine.

da iztresejo pepel mrličev, ki jim želijo mir, v reko. Ni slučajno zašel v staro kriščansko liturgijo obred kriščevanja kot splošnega očiščenja. Ni slučaj, da je Rikyu, japonski filozof, svetoval vznemirjenemu človeku naj sede k potoku in mu zaupa svoje težave. Ali ni temu presenetljivo podoben stari slovenski običaj deklet, ki zaupajo potoku, kadar jih vara ljubi? In končno — ali ste že kdaj poizkusili sesti k tekoči vodi, kadar ste vznemirjeni? Zdele se vam bo, kot da voda odnaša s seboj vse, kar vas teži. V zgodovini človeških običajev in zabav se vedno srečujemo s kopališči, kot centrom ali prizoriščem vseh mogočih zabav itd. Niso zman gradili Rimljani svoje terme v takem obsegu. To niso bila kopališča, v katerih bi se ljudje kopali, da

bi se očistili fizično, temveč so se tam zbirali k razgovoru in zabavam zato, ker so se po kopeli čutili bolj sveže.

Po kopeli pod prho

Druga stvar pa je seveda učinek kopeli na človekovu zdravje. Koristno bi se bilo 2 krat tedensko okopati v topli vodi. Pri tem ne pozabite dodati vodi kopalne sode in uporabljati dobrega toaletnega mila. Vse telo si dobro namilite in pustite pene da bodo nekaj minut učinkovale. Tudi vrat, kot vse ostale dele telesa, nato temeljito zdrgnite z umivalno vrečko ali ščetko. Po vsaki kopeli se stuširajte s hladno vodo, zakaj pore, ki so se pri topli vodi razširile, se morajo zopet zapreti in to bomo dosegli z mrzlo prho.

Znate slepariti?

Poštenost je lepa čednost. Testirajte se in poglejte h kakšnemu tipu ljudi spadate; ali ste človek, ki se laže in pri tem niti ne zardite, ali se sploh k temu ne zatekate in se predobro zavedate, da ima laž kratke noge.

Ali si dnevno ogledujete zobe v ogledalu?	1	0
Vadite včasih prijazen nasmešek	1	2
Ste že kdaj poskusili, da bi samega sebe narisali	2	1
Ali imate več svinčnikov, kolikor jih rabite	3	4
Ali se imate za izredno muzikalčnega človeka	0	1
Ali si izposojate knjige od tujih ljudi	1	2
Ali vam vsota na žiro računu iz meseca v mesec raste	4	5
Ali veste, kako se napiše testament	1	0
Ali bi radi stanovali v drugi okolici	1	2
Ali znate z igralnimi kartami malce goljufati	0	1

Seštejte točke in poglejte!

Pod 14 pikami: Da znate goljufati, to se vam ne zdi samo enostavno, celo kratkočasi vas in uživate, da koga povlečete za nos. Vendar naj vam ne bo goljufanje konjček.

Pri 14 do 16 pik: Znate goljufati, vendar tega ne delate. Ponočno in samostojno greste svojo pot. Izgovorj vam ne pristojajo.

Več kot 19 pik: Samo v ljubezni — da, tu goljufate vedno malce. Vendar vas pogosteje spregledajo, kot vi to mislite.

Mali nasveti

Nastavek

Iz preprostega kozarca za vodo lahko naredite prav prikupen nastavek, če ga poslikate z lakom. Kakršne so pač vaše risarske zmožnosti, tak bo kozarec.

Gumbi

Gumbe, ki so po pranju izgubili ves lesk, prelakirajte z brezbarvnim lakom in zopet se bodo lepo svetili. Lak naj se temeljito posuši.

Stepalo za sneg

Stepalo za sneg je sicer še dobro, le lesen ročaj je že tako odgrnjen. Kar pogumno sežite po brezbarvnem laku in ga prelakirajte.

Stoli

Na stolu je odgrnjeno место, kjer si znova in znova strgate nogavice. Tisto ne-srečno место skrbno prelakirajte in prav gotovo se boste varno usedle na stol, ne da bi se spustile занke.

Jajčne lupine

Ciste jajčne lupine denite v kotel, ko kuhati perilo. Te lupine belijo perilo.

Kaj je western?

Piše režiser John Sturges

TUDI RESNI UMETNIKI IMAJO MANJ RESNE TRE-NUTKE — Orson Welles režira svoje filme z veliko zbranostjo in ne trpi pri snemanju nobenih novinarjev ali drugih ljudi. Vsak prizor skrbno pripravi vnaprej in ga dolgo vadi z igrači, tako da je običajno že prvi posnetek uspel. Drugi posnetek naredi le zaradi gotovosti, če bi slučajno prišlo do kakšne nesreče pri razvijanju filma. Toda med snemanjem svojega zadnjega filma »Proces« si je privoščil šalo, zaradi katere je moral povsem preprost prizor posneti kar trinajstkrat. Takrat je bil izredno dobre volje, pravzaprav že kar razposajen, pa se je vsakokrat, ko je začel glavni igrač Anthony Perkins govoriti, začel Welles pačiti in gestikulirati. Perkins se seveda ni mogel vzdržati smeha — in prizor je bilo treba vedno znova ponavljati. Welles pa se je krohotal, da so luči nad prizoriščem kar poplesavale... To podrobnost s snemanja »Procesa« in pričajoči posnetek je priskrbel neki posebno trmast novinar (Enrique Martinez), ki se mu je posrečilo pri producentu izvrati dovoljenje, da prisostvuje snemanju filma. Orson Welles se seveda nikoli ni sprijaznil s tem in ga je vedno, kadar ga je zagledal, nagnal z glasom, ki je bil vse prej kot prijazen... Veliki umetnik ima razumijivo pri snemanju rad mir, morda pa mu tudi ni do tega, da bi ljudje vedeli za njegove manj resne (in povsem nevažne) trenutke!

NOVO DOMA

Naš najpopularnejši komik Mija Aleksić bo igrал glavno vlogo v filmu »Človek iz hrastovega gozda«, ki ga bo za novo, združeno podjetje »Beograd film« po lastnem scenariju zrežiral beograjski slikar Mića Popović.

NOVO na TUJEM

Italijanski producent Dino de Laurentiis pripravlja snemanje filmskega življenjepisa o življenju Benita Mussolinija, v katerem naj bi glavo vlogo igral Paul Newman.

Za vsak western so bistvene tri stvari. Prva je osamitev — ta je popolnoma obvezna... Ljudi moraš odrezati od sveta, da ne morejo iti do oblasti ali do sedanjega mesta. Drugo je, da se spori rešujejo nasilno, z revolverjem. Tretja stvar pa je, da mora en človek ali skupina zakon in pravico, pravo in krivo, vzeti v svoje roke: pa naj to hoče ali ne, pa naj pri tem umre ali ne.

Te stvari nimajo z Zahodom ničesar opraviti. Toda to so tri izmed najbolj dramatičnih situacij, ki si jih

lahko želiš v kakšni zgodbi — in vse bi se lahko zgodile tudi na Zahodu. Dodaš še en element — barvo: gore, oblačila. In karkoli rečeš, je sprejeto za resnico.

V resnici Zahod sploh ni bil tak, kot ga kažemo v filmih. Na Zahodu so bili vsi ljudje mladi, tridesetletnik je bil že posebnost. Večina jih je bilo tujcev — Svedi, Franci, itd. Tudi mesta kažemo starejša... Vsa mesta na Zahodu so bila čisto nova, nekatere stara samo pol leta. Dodge City so postavili v treh mesecih. Toda v filmu tega ne moremo storiti, ker bi bilo videti izmišljeno... zato mesta postaramo...

PO OČETOVIH STOPINJAH

Peter H. Ford, triindvajsetletni sin svetovno znanega igrača Henryja Fonda sneža v Londonu film »The Victors«. Šele trinajst mesecev sem poklicni igračev, pripoveduje. »Igrati pa sem začel na Broadwayu. Premiera je bila v četrtek, v soboto sem se poročil, takoj nato je prišla še nagrada kritikov. To je bil prav gotovo najštejnji mesec mojega življenja.«

IZDAJA PO UKAZU

Ameriški film »Izdaja po ukazu«, v katerem igra glavno vlogo slavni William Holden so snemali na Svedskem, na Norveškem, na Danskem in v Nemčiji. Francoski kritiki pišejo, da je to »še en velik film, ki nas spomini na vojno.«

Erick Erickson je Amerikanec nordijskega porekla. Ukažejo mu, da se predstavi Nemcem kot njihov priatelj in dela za — ZDA. Nemci so bili prepričani, da Erickson zares dela zanje, a kar je najbolj žalostno, v to so bili prepričani tudi njegovi prijatelji, Amerikanci, med katerimi je živel, pa celo njegova žena. Oklica ga je zavorila. Medtem pa se vanj zaljubi prava nemška vohunka. Iz ljubezni mu, ko zve, da dela za ZDA, začne odkrivati velike tajne. Zaključek: ujeli so jo in obsodili na smrt, a da bi preizkusili Ericksona, so ga prisili, da prisostvuje njeni smrti.

Film je, kar zagotavljajo, sneman po resničnem dogodku, ki se je odigral pred zaključkom zadnje vojne.

misli točno tako, kot pravi tu. Morda se kak ljubitelj ali sovražnik westerna ne strinja povsem z njegovimi zgoraj navedenimi izjavami. Toliko bolje. Toda veliko ljudi je še, ki res radi gledajo vedno enake westerne. In ne samo to; veliko ljudi, je, ki sploh radi gledajo

Film

vedno enake filme. Ki bi radi vedno gledali SAMO western ali SAMO kriminalke ali — kar je danes aktualnejše — vedno SAMO spektakle npr. »Herkules« itd. ali SAMO sentimentalke npr. »Prodajavka vijolice«. Res je, da takih ljudi ni malo in da tudi nanje ne smo pozabiti — ker tudi nekaj spektakov in nekaj sentimentalnik na leto nikomur ne bo škodilo, ne glede na to, da mu jih ni treba iti gledat — toda, nikar spet ne vidimo samo njih. Posedno bi to moralno veljati še za zimski čas, ko se človek res rad zateče v kino, ker drugam nima. Zakaj drugače se bo pri nas neki starci rek preoblikoval v blagor ubogim na duhu, zakaj njih je filmsko kraljestvo!

»CLOVEK — AMFIBIJA« je sovjetski znanstveno-fantastični film po znanem romanu Vladimira Beljajeva. Zrežirala sta ga Genadij Kazanski in Vladimir Čebotarjov, igrajo po Vladimir Korenev, Anastasija Vjortinskaja, Mihail Kozakov in Nikolaj Simonov. Film odlikuje predvsem zelo dobra tehnična izvedba in je kot fantastičen film predvsem zanimiv in seveda obvezno nekoliko romantičen.

Približno iste postave ste, prav tako visoki in široki kot umorjene, kajne, in nosili ste tudi volnen šal prav tako kot oni?«

»Ne razumem — « je začel mr. Downes trdo.

»Saj vam prav pojasnjujem, v čem ste imeli srečo,« je dejal polkovnik Anderson. »Morivec, ki vam je sledil, vas je zamenjal. Izbral si je napačni hrbet. Metlo bi požrl, mr. Dowens, če ta sunek ni bil namenjen vam!«

Kakor se je Mr. Dowensovo srce dozdaj krepko držalo, temu novemu udarcu se ni moglo več upirati! Zgrudil se je na stol, lovil sapo in postal rdeč v obraz kot rak. »Vode,« je kriknil, »vode!... Prinesli so čašo vode. Srknil je, medtem pa se mu je počasi vračala na obraz naravna barva. »Jaz!« je dihnil. »Zakaj pa prav jaz?«

»Edina možna razloga je to!« je pojasnil Crome.

»Minenja ste, da je ta človek — ta posebljeni zlodej — ed amoka obsedeni zmešanec šel za menoj in čakal na ugodno priliko?«

»Tako bi pač utegnilo biti!«

»Toda pri vsem, kar vam je svetega, povejte mi, zakaj pa prav jaz? je vprašal Downes ogoren.

Inšpektor Crome se je uprl skušnjavi, da bi odgovoril: »Zakaj pa ne prav vi? in je dejal: »Žal, od norca ne moremo pričakovati utemljitve za njegova dejanja.«

»Moj bog,« je šepetal Downes — postal je enkrat star in sirt. Omahovaje je vstal: »Če me ne potrebujete več, gospodje, bi rad šel. Meni, meni — ni povsem dobro!«

»Dal vam bom s seboj stražnika. Varnost je varnost!«

»O, ne, hvala lepa! Res ni potrebno!«

»Pa vseeno pojde, bolje je tako,« ga je zavrnih skoro grobo polkovnik in pomenljivo pri tem pogledal Cromeja, ki je neopazno pričimal.

Mr. Downes se je oddaljil negotovih korakov.

»Cisto dobro, da ni razumel,« je dejal polkovnik Anderson. »Utegnilo bi se zgoditi, da bi bila dva — ali ne?«

»Da, sir. Inšpektor Ricē je ukrenil ostalo. Hiša je zastražena.«

»Ali mislite, da bi mogel ABC poskusiti znowče bo ugotovil, da se je zmotil?« je vprašal Poirot.

»Anderson je pričimal. »Mogoče bi bilo. Zdje, da je mož načel, ta ABC. Jezilo ga bo, če bi ne potekala zadeva čisto po načrtu.«

Poirot je zamišljeno pričimal.

»Ce bi imeli osebni popis,« je menil polkovnik slabe volje. V temi tavamo kot smo tavali prej.«

»Saj ga lahko še dobimo!« je odvrnil Poirot.

»Mislite? Mogoče! Teda, za vraga, ali nima noben človek več oči v glavi?«

»Potrpite!« je dejal Poirot.

»Vi ste pa polni upanja, gospod Peiro, ali imate kak razlog za to?«

»Da, polkovnik! Doslej morivec ni storil še nobene napake. Menim, da mora v najkrajšem času storiti prvo!«

»Ce je to edini razlog,« je godrnjače začel komandant policeje, »potem...« Prekinil ga je stražnik, ki je javil:

»Mister Ball od »Laboda« z mladim dekleom, sir. Pravi, da ima nekaj važnega povedati...«

»Kar pride naj, kar pride naj! Kaj takega prav zdaj nujno potrebujemo!«

Mr. Ball iz »Laboda« je bil velik, okoren možak, ki je dljal po pivu. Za njim se je pojavila zajetna sobarica z velikimi, okroglimi očmi, videti je bila zelo razburjena.

»Upam, da ne motim, je dejal krčmar počasi in uglašeno. Dekle tu, Mary, pravi, da nekaj ve, kar vas bo zanimalo.«

Mary se je skromno odkašljala.

»Na, ljuba moja, kar na dan z besedo. Kako pa vam je ime?« je dejal polkovnik.

»Mary, sir, Mary Stroud.«

»Tak, naprej!«

Mary je uprla svoje okrogle oči v svojega gospodarja, kot bl iskala pomoč. »Gostom primaš toplo vodo v sobe,« je pojasnjeval mr. Ball.

»Kakih sedem ali osem gospodov stanuje zdaj pri nas. Nekaj jih je prislo zaradi dirk, ostali pa so trgovski potniki.«

»Dobro, dobro,« je dejal nepotrpežljivo polkovnik.

»Ti kar govorš, dekle! Nič se nikar ne boj!« je vzpodbuhal dekleta mr. Ball. »Nič se ti ne bo zgordilo!«

Mary je globoko zajela sapo, vzdihnila in se z vso silo lotila pripovedovanja. »Potrka sem, pa nobenega odgovora! Saj bi drugače ne šla noter, dokler ne bi gospod rekel »noter«, ker pa ni nič rekel, sem vstopila in on je bil v sobi in si umival roke. Zajela je sapo.

»Dalje, dekle, dalje!« je silih polkovnik.

Mary je postrani pogledala svojega gospodarja, njegovo prikimavanje jo je po vsej priliki opogumilo, pa kar s ponovljeno silo se je vrgla v pripovedovanje. »Topla voda, gospod,« sem rekla. Nato je pa rekel: »Umil sem se s mrzlo vodo.« Jaz pogledam seveda v umivalnik in — ti moj bog! Čisto rdeč je bil!«

»Rdeč?« je ostro vprašal polkovnik.

Ball je spet povzel besedo. »Dekle mi je reklo, da je imel suknjič slečen in da ga je držal za rokav, ki da je bil ves moker — kajne, dekle, tako je bilo?«

»Da, tako je bilo!« Z vnemo je nadaljevala: »Njegov obraz pa, kakšen je bil njegov obraz, če bi ga videli! Strašansko sem se ga prestršila!«

»Kdaj pa je bilo to?« je vprašal ostro Anderson.

»Četr čez pet, kolikor se morem spomniti.«

»Več kot tri ure,« je rekel polkovnik nejevoljno. »Zakaj pa niste prišli prej? Tako!«

»Ko pa nisem takoj zvedel!« je odgovoril krčmar. »Sele ko so zavpili, da se je spet zgodil nov umor, je začelo vptiti tudi dekle, da je to moral biti kri v umivalniku, pa jo vprašam, kaj vse to pomeni, in ko mi je povedala, sem šel gor ter pogledal. V sobi ni bilo nikogar več. Spraševal sem pri vseh ljudeh naokrog, pa mi pove eden od šoferjev na dvorišču, da je videl nekoga, ki se je plazil prek dvorišča. Popis je bil pravi. Potem pa sva hitela sem.«

Inšpektor Crome je pograbil kos papirja: »Popisite moža prav natančno! Hitro! Nobene minute ne smemo izgubiti!«

»Tako. Srednje velik.« je rekla Mary. Slok in očala je imel.«

»Obleka?«

»Temna. Siv, mehak klobuk. Precej slab.« Več pa ni bilo mogoče spraviti iz nje in inšpetor Crome ni več tiščal vanjo. Telefon je bil na vse strani, toda nihče, niti inšpektor Crome niti policijski poveljnik ni bil posebno optimistično razpoložen.

Crome je z nadaljnjin spraševanjem zvezdel, da mož, ki se je plazil prek dvorišča, ni imel pri sebi niti kovčka niti aktovke.

»Tu je spet nekaj mogoče, je dejal Crome. Poslal je takoj dva stražnika v »Laboda«. Mr. Ball, kar napihnen od važnosti in ponosa ter Mary s solzami v očeh od razburjenja, sta ju spremjala. Deset minut kasneje se je vrnil uradnik: »Prinesel sem vpisno knjigo gostilne,« je dejal. »Tu je njegov vpis.«

Navalili smo na knjigo. Pisava je bila majhna, krčevita, težko čitljiva. »A. B. Cashe — ali pa je Cash?« je bral Anderson.

»A. B. C.« je dejal Crome pomenljivo.

»Prtljaga?« je vprašal polkovnik.

»Velik kovček, poln škatel, sir.«

»Škatle? In kaj je bilo v njih?«

»Nogavice. Svilene nogavice, Sir!«

Crome se je obrnil k Poirotu: »Imeli ste prav! Cestitam!«

ARTUR HASTINGS NI BIL POLEG

Inšpektor Crome je sedel v Scotland Yardu, v svoji sobi. Telefon je brnel. Tu Jacobs, sir. Mlad mož je tu, ki bi rad govoril z vami, sir. »Nekaj bi vam rad povedal, nekaj važnega.«

Inšpektor je vzdihnil. Dvajsetkrat vsak dan je zabrel telefon in dvajsetkrat se je oglasil kdo zaradi ABC umorov in vsakdo je imel povedati kaj važnega vsi so bili čisto nepomembni ljudje, prisme, ki so misili, da vedo kaj važnega. Jacobsova naloga je bila prečistiti in predčediti to verigo pripovedki in spustiti do inšpektorja res le tisto, kar bi utegnilo resnično pričomoči k razkrinkavanju zločinka.

»Prav, Jacobs, pošljite ga noter!« Čez nekaj minut je potrkal in Jacobs je pripeljal v sobo velikega, ne posebno lepega mladega moža.

»Mr. Tom Hartigan, sir, ki bi rad naznani nekaj v zvezi z umori ABC.« Inšpektor se je ljubezno dvignil in stisnil mlademu možu roko. »Dobro jutro, mr. Hartigan, prosim, sedite! Želite cigareto?«

Tom Hartigan se je v zadregi usedel in se oziral v »oblast« ne ravno brez groze. Inšpektorjeva zunanjost ga je nekoliko zmedla, bila je čisto tako kot kakega drugega »vsakdanjika«. »Saj morda vse skupaj ni veliko vredno,« je Tom nervozno povzel besedo. »Pravzaprav mi je kar tako šmilo v glavo. Da vam nazadnje ne bi kradel časa!«

Inšpektor je neslišno vzdihnil. Koliko časa izgubi človek s tem, ko zatrjuje ljudem, da mu ne kradejo časa!

»Zadeva je namreč takale. Nevesto imam, veste, in njena mati oddaja sobe. V Camden Town četrti. Tisto sobo zadaj v drugem nadstropju je pred letom oddala nekemu Custu.«

»Cust?«

»Da, gospod! Človek srednjih let, šlapa, veste, — svojcas je bil morda kaj bolšega. Človek bi misili, da revše ne bi molo muhi storiti nič zlega, pa mi tudi res še od daleč ne bi prišlo na um, da ni to res, če...«

Nekoliko zapleteno in z večkratnim ponavljanjem je opisal Tom svoje srečanje s Custom na postaji v Eustonu in pa prigodo z izgubljenim voznim listkom. »Lily — ta, ki je moje dekle — trdi na vse pretege, da je navedel Cheltenham, no, in mati trdi isto — pravi, da se prav dobro spomni. Ravnoplesala sva, ko mi reče Lily: »Pa se mu vsaj ne bo nič zgodilo v Doncastru,« potem pa še pravi: »Tak slučaj, kaj?« in Churstonu je bil, ko se je dogodil tisti umor! Jaz sem se zasmehal in sem jo vprašal, če je bil nazadnje v Bexhillu tudi, ona pa reče, da tega sicer ne ve, da pa se ji zdi, da je bil nekje v kopališču.« Pa pravim jaz: To je pa res smešno, morda je pa ta vaš Cust tisti ABC, ona pa je rekla: »Ubogi Mr. Cust, ta še muhi ne bi mogel storiti nič zlega. Potem pa nisva več mislila na stvar. To se pravi, Jaz že, tako — podzavestno, kakor se to reče. Tale Cust je na videz sicer čisto nepomemben človek, to že, ampak zaradi tega je vseeno lahko nekoliko čez les.«

Tom je zajel sape, potem pa je hitel nadlevati, medtem ko je inšpektor Crome poslušal z rastočim zanimanjem.

Veličastna igra svetlobe v prirodi

Koliko umetnikov je občutilo lepoto prirode in njenih skrivnosti! Kdo še do danes ni opazil lepoto zahoda in vzhoda sonca in kdo le ni občudoval različnosti barv, s katerimi je tedaj ožarjeno nebo?

Prav tako je težko najti človeka, ki ni občutil vse lepote prirode ob opazovanju mavrice, ki nastane ob veličastni igri svetlobe z deževnimi kapljicami.

Ob opazovanju igre sončnih žarkov v drobnih kapljicah vodometov in slápov smo lahko neposredno ugotovili, kako nastane mavrica.

Iz čudovite igre svetlobe v prirodi izhaja tudi izredno izginevanje predmetov v polarnih predelih, kot posledica večkratnega odbijanja svetlobe. Izginevanja nastajajo v takoimenovanih belih dnevi, ko je nebo prekrito z belimi oblaki. Eden izmed članov antarktične ekspedicije iz leta 1946 opisuje ta pojav takole: »Dva človeka oblečena v belo obleko gresta po snegu, eden poleg drugega. Sta v svetu popolne beline. Zrak je bel, zemlja in nebo sta bela. Naenkrat eden izmed njiju opazi, da drugi ne hodi več poleg njega. Izginil je, kot da bi ga redki beli zrak raztopil. A on govoril dalje, kot da bi se ničesar ne zgodilo, ne zaveda se, da je postal »brez-telesen duh«. Glas se mu ni izpremenil; videti je kot da prihaja iz iste smeri in iste razdalje. Trenutek kasneje se njegovemu sopočniku zadi, da ga vidi, kako lebdi v zraku, nekoliko kerakov naprej, v višini oči. A govorí,

dalje kot da hodi poleg drugega. Ne zaveda se svojega lastnega nenavadnega lebdenja.

Ta prirodni pojav se razlagata kot kopiranje svetlobe med zemljo in nebom, kot se topota kopiji v topotni gredi vizija se utaplja v svetobo.

Kužek Godrnjav

Naš kužek Godrnjav je včeraj podivjal, ker se je vrezal v tačko, ko tekel je za mačko. Povsod sta se podila, tud' v sadovnjak zavila. Pa skoči mačka na drevo in gleda kužka dol' grdo. Tedaj pa Godrnjav zavilil je: »Hav, hav?« ker se je vrezal v tačko, ko lajal je na mačko.

Majda Božeglav
8. b. osnovne šole
»Simona Jenka«
Kranj

Mladina se zime še ni naveličala. Sneg jo privlači in zabava. Drugačne volje pa so starši. Tem že primanjkuje premoga in živec.

Čevelj priponuje . . .

V trgovini so prodajali čevelje. Med drugimi kupeci sta prišla v trgovino tudi mama in Andrej. Kupila sta lep čevelj iz rumenastorjavca usnja. Čevelj sem bila jaz.

Ko sta me prinesla domov, strešju. V meni so imele vilo me je Andrej takoj obul. miši in pajki. Žalosten sem zato ogledoval me in korakal spal in se spominjal dni, ko gor in dol po kuhinji.

Drugi dan so me njegove noge odnesle s seboj v šolo. Tam me je sezul in me vrgel v temno omarico. Zelo mi je bilo dolgočas med drugimi umazanimi čevelji. Bil sem najlepši čevelj izmed vseh. Zato sem se bahal in sam sebe hvatal: »Kako sem lep!«

Kmalu se je odvrla omarica in Andrejevi sošolci so me začeli metati, da mi je žvižgal okoli ušes. Nekateri so se z menoj celo žوالi in me metali, da sem bil ves oguljen.

Iz razreda je stopil Andrej, me obul in z mano tekel po blatu in lužah, da sem bil ves moker in umazan. Ob kraju ceste je bil kup apna. Zagazil je v apno, da sem bil bel in peklo me je in mi razrnil usnie.

Ko je prišel domov, me je vrgel v kot. Njegova mati me je leno in skrbno očistila, a madeži so se še vedno poznavali.

V kuhinji sem zasljal Andrejev jok. Mati ga je s šibonatevila po zadnji plati, ker me je vsega zamazal in uničil.

Cez leto dni sem že ves strgan in oguljen ležal na pod-

Marija Zemljak,
3. a osnovne šole
»Simona Jenka«
Kranj

Ali so tudi dnevi daljši od meseca?

Slo in niso. Vse je odvisno od tega, kaj bomo imenovali dan. Če imenujemo dan tisti čas, ko sije sonce, potem so dnevi daljši od mesecov, čeprav se to sliši čudno in neverjetno. Če pa imenujemo dan tisti čas, ko se zemlja vrati okoli svoje osi — in to v resnici je pravi dan — potem ni daljših dñi od mesecov.

V znanosti se dan imenuje dan in noč. Dan je v znanosti tisti čas, ko se zemlja zavrti okoli svoje osi — in to traja štiriindvajset ur.

Vsi smo že opazili, da sonce obseva našo zemljo neenakomerno. Enkrat dalj, a drugič zopet manj časa. Obsevanje je daljše poleti, krajše pozimi. Zemlja je nagnjena in prav zaradi te nagnjenosti je obsevanje v raznih letnih dobah različno.

Na severnem in južnem kraju se sonce vidi neprestano šest mesecev, a nato nastopi mrak, ki traja prav tako dolgo.

Tako traja dan v polarnih krajih v tem primeru polleta in je tako daljši od meseca.

NAJVEĆE JEZERO

V naši državi je najveće Skadarsko jezero. Njegova površina je 336 kvadratnih kilometrov. Najgloblje je Rdeče jezero pri Imotskem v Hercegovini, medtem ko je najveće jezer na Šar planini, skupaj kar 25. Naše najviše planinsko jezero je na Peristeru. To je Golemo jezero, ki leži 2.218 metrov nadmorske višine.

BELI TIGRI

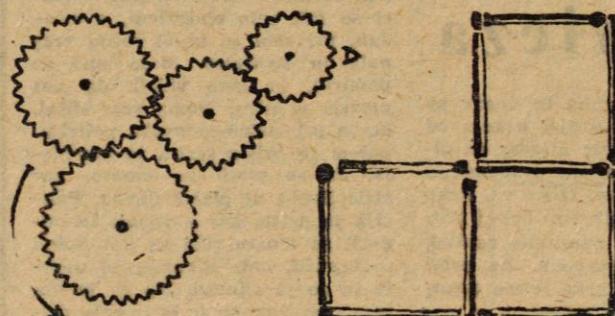
All obstajajo beli tigri? Da, a jih je zelo malo. V zadnjih petdesetih letih so lovci našli samo osem belih tigrov, in sicer vse v Indiji, nedaleč od mesteca Rova, točneje na prostoru, ki je oddaljen le okoli 20 milij.

Mleko teče po mlekovodih

Kdo ne pozna naftovoda ali vodovoda? Ali ne, to so nam vsemi poznane stvari. Skozi naftovod teče nafta, skozi vodovod pa voda.

Nafotovod je poznal tudi upravnik neke alpske mlekarne na Tirolskem. V mlekarne ni imel naftne — pač pa mleka. Nekaj sto litrov mleka je bilo potrebno vsak dan odposlati v dolino. In to ni niti lahko niti enostavno po strmih in nevarnih alpskih poteh. Nekega dne pa se je upravnik domislil: na telefonske drogove, ki so se spuščali v dolino, je pri-

Za spretneže

ALI TO SPLOH GRE?

Kdor se kaj razume na koliesje, naj ugane, v kateri smeri se bo vrtelo kolo A (na desno ali na levo!), če se bo veliko kolo na desni v smeri puščice.

Ali znaš povedati?

Sestavi iz vžigalic figure, ki jo vidiš na sliki. Eno vžigalic odvzemi in sestavi z ostalimi vžigalicami tri četverokotnike. Vsakdo bo rekel, da to ne gre. Pa gre. Le premisli!

Cez leto dni sem že ves strgan in oguljen ležal na pod-

Križanka št. 4

HOROSKOP

(VELJA ZA OBA SPOLA OD
26. I. DO 2. II.)

OVEN (21. marca do 20. aprila)

— Ne dovoli, da bi te tekmeči prehiteli. Ne sodi oseb na prvi pogled. Srečanje z zanimivo osebo. Proti koncu tedna se znebiš črnih misli. Pričakuj pismo.

BIK (21. aprila do 20. maja)

— Ne mešaj poslovnega dela s čustvimi. Z dragim osebo se pogovarjaš o bodočnosti. Pripravljaš se na potovanje. Pazi na točnost in red.

DVOJCKA (21. maja do 20. jun.)

— Nekdo pričakuje tvojo pomoč. Ne vztrajaj trmasto pri svoji samoljubni užaljenosti. Domače težave prehodnega značaja, da ti ne bo dolgčas. Zdravje ugodno.

RAK (21. junija do 22. julija)

— Skušaj uresničiti svoj načrt ne glede na besede drugih. Po naključju sreča dragi osebo. Utrdiš osebni ugled. Zadrega z nepričakovanim obiskom.

LEV (23. julija do 22. avgusta)

— Ohrani hladnokrvnost v vseh okoliščinah. Prišlo bo do poravnance.

rovnice Kirke, 8. rižev žganje, 12. važno živilo, 13. severnoameriška država, 14. ovijalka, 15. nekdanji policaj, 17. domača žival, 18. vožiček na dveh kolesih, 20. ljubkovalno moško ime, 22. kemijski simbol za akitnij.

RESITEV KRIZANKE št. 3

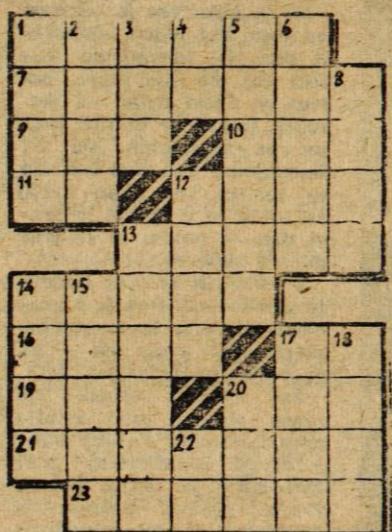
Vodoravno: 1. avtor, 6. vermut, 8. TR, 9. osat, 11. omorika, 13. Rusi, 14. tl, 15. taktik, 17. tkalka.

dokumenti

• dokumenti • dokumenti • dokumenti • dokumenti • dokumenti • dokumenti • dokumenti • dokumenti • dokumenti • dokumenti

Vodoravno: 1. slikarska desica, 7. videz, slepilo, 9. ogrevalna naprava, 10. nočno zabavišče, 11. začetnici znanega hryškega pisatelja, 1. črta ločnica, 13. del hoje, 14. tatinska ptica, 16. veletok v Sibiriji, 17. avtomobilska oznaka Oguolina, 19. tuje žensko ime, 20. vrsta vrbe, 21. truplo, 3. slavni francoski pisatelj tragedij (Jean, 1639 — 1699).

Navpično: 1. del vodovodne napeljave, 2. moško ime, 3. svetloba, 4. začetnici slavnega francoskega naturalista (Nana), 5. reka, ki teče skozi Rim, 6. po Homerju otok ča-

no žalosten, čemu neki ne, večerje smo nekako pripravili, miza je pogrnjena, praznik je, ko pa pogledam na očkov prostor in ga niam, mi bolečina in žalost trgata srece...

9. MAJ — Mama je šla telefoničat nekemu znancu iz Sharzyska. Na zvezo je čakala nekaj ur, dokler ji slednjic niso rekli, naj pride ob dveh. Ne mudri se jim in čemu naj bi se jim tudi, saj jih nihče ne briga. Ce bi jim dali kar

nave v nekem sporu. Priložnost za zabavo, vendar zmernost.

DEVICA (23. avgusta do 22. sept.)

— Več vlijednosti do znancev. Čaka te lep poklicni uspeh. Utrujenost z izleta še ne popusti. Srčne težave ne minejo, finančne pa. Radovednost ti koristi.

TEHTNICA (23. sept. do 22. okt.)

— Ne druži se s klepetavimi osebami. Računaj na razumevanje družinskih članov. Novo prijateljstvo ti vznemiri srce. Pazi na red v prehrani.

ŠKORPIJON (23. okt. do 21. nov.)

— Ne zganjam po nepotrebni ljubomornosti. Ne zanemarjam dela zaradi družinskih skrb. Potreba po razvedrilu in počitku doseže višek.

STRELEC (22. nov. do 21. dec.)

— Brani ugled pred zlobnimi besedami. Z nervoznostjo ne izpelješ čustvenega načrta. Možnost spora z delovnimi tovariši. Izreden služek.

KOZOROG (22. dec. do 20. jan.)

— Nekdo bo po krivičnem obsojal. Upoštevaj nasvete izkušenih kolegov. Prosti čas posvečaj družini. Nepričakovani obisk.

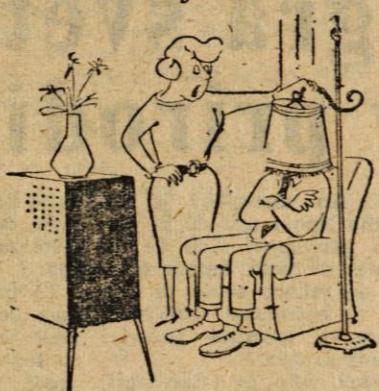
VODNAR (21. jan. do 19. febr.)

— Drži se programa in ne zgubljaj časa za malenkosti. Ne nasedaj neutemeljenim govoricom. Osebna želja se izpolni. Darilo.

RIBI (20. febr. do 20. marca)

— Razmišljaj o prejetih ponudbah. Ne upoštevaj preveč resno nekaterih kritik. Sreča v ljubezenskih zadevah. Zdravje: še kar. Ne ponavljaj svojih napak.

Pri televiziji

— Zopet spiš pri televiziji, na mestu bi v postelji!

Izgovor

— Najbrž je tole naredila miš!

DNEVNIK

Davida Rubinowicza

nekaj zlotov, bi jih že brigalo, toda od kod naj jih vzamemo... prodati bo treba nekaj stvari, ki jih nosimo na sebi. Ni nam žal, ko bi se le očka vrnili domov.

10. MAJ — Židovska policija je dobila ukaz, da manjka še 50 ljudi. Tako po sprejemu povelja so jih pričeli loviti. Nikamor nisem odšel, sedel sem doma, hvala bogu, k nam ni bilo nikogar. Stal sem na stopnišču, ko me je vprašal neki gospod, če tukaj stanuje Rubinowicz. Pritrdiril sem. Prislonil je kolo in odšel v stanovanje. Imel je pismo od očeta in ga dal mami. Vprašal sem ga, od kod je, in dejal je, da je nadzornik Židov v Sharzysku. Pisma ni prinesel le

pol kilograma kruha in denar po pošti. Najbrž ni prejel paketa od Nemca, ker o njem ničesar ne piše. Prosil, naj karkoli prodamo in ga rešimo od tam. Očka ve, kako je, ker priponjina, naj nekaj prodamo. Mama je napravila zavitek in ga izročila gospodu. Ze proti večeru je prišla neka tetina znanca posebej iz Suchedniowa in povedala, da lahko rešijo kogarkoli za 500 zlotov, če pa jih je več, je treba tudi več denarja. Mama danes ne more več po denar, začelo bo odšla južri, da bi si ga kje izposodila.

15. MAJ — Ob štirih zjutraj se je pripeljalo nekaj avtomobilov. Mislili smo, da bodo že vse iz-

selili. Zaradi strahu sem dobil strašne bolečine v želodcu in moral sem ven. Komaj sem odpril vrata, sem zagledal Nemca, ki je stal onstran ulice in gledal naravnost vame. Tako nisem odšel ven in sem pustil odprtva vrata; zelo sem se prestrašil in se bal, da pride v stanovanje; vendar ni dolgo ostal tam, ker je takoj odšel. Vsi so bili v stanovanju ali pa pri večnih vratih, nihče ni stopeil na ulico, ker so se vsi bali. Stoe pri oknu sem zagledal voz z Nemci in nekimi civilisti, zvezanimi z verigami, voz je odpeljal mimo, potem drugi, tretji in četrtni. Na vsakem vozuh je bilo toliko Nemcev kot civilistov. Nemci so bili zelo oboroženi, v čeladah, pri sebi so imeli ročne granate in strojnice. Malo smo se pomirili, ko smo videli, da nas pustijo v miru. Doma sem slišal, da je pri stricu židovska policija, potem je prišla sestra in povedala, da so prišli po omaro, ker stric Svetu ni plačal davka. Policia je prišla kar z vozom in odnesli so omaro. Vsi so jim hoteli to braniti, toda nikomur ni uspelo in so jo odnesli. Ko so jo nalačali na voz, se je stric zelo razburil in ustavil vprego, takoj je pristopil policist in odrinil strica, ta ga je udaril in začela sta se pretepati. Vsi so pristopili in ju hoteli razdvojiti, pričeli so grozno vptiti, orožniki so vse videli in takoj pristopili ter že od daleč streljali, sam sem vse gledal. Pominil sem že, da bodo že,